

sprotna kandidata sta dobila le po 5 in 7 glasov. Veliko naudušenje je vladalo po tako soglasni volitvi.

Dobro je šlo tudi v Ziljski dolini, kjer smo srečno vrgli znanega nemškutarja dr. Abuja, ki je v deželnem zboru vedno nastopal kot (rojen) Slovenec, a kar je le mogel, pobijal naše zahteve in težnje. Bil je vsikdar v prvi vrsti naših nasprotnikov. Sedaj so mu Ziljani obrnili hrbet, zakaj izvoljena sta naša kandidata, Franc Grafenauer (Slovenec) in Janez Huber (Nemec) z 52 glasovi. Nasprotnika dr. Abuja in Steinwender sta dobila 27 glasov.

V okrajih Celovec in Beljak so dosegli Slovenci zdatne manjšine. V Celovcu sta dobila nasprotnika Kiršner in Fr. Huber po 108 glasov, naša kandidata, Mart. Štih in Toff pa 36. V Beljaku sta izvoljena nasprotnika Oraž in Bartlmä z 60 glasovi, naša kandidata, Kobentar in Paul pa sta dobila 27 glasov. — Kakor kažejo številke, stopali so naši možje povsod zelo disciplinirani na volišče. Da ne moremo doseči več uspehov, kriva je »liberalna« razdelitev volilnih okrajev, po kateri smo povsod potisnjeni v manjšino.

Med Nemci je šlo, kakor omenjeno, za katoliško ljudsko stranko slabo! Nasprotniki so delali z vsemi sredstvi, zlasti z lažmi in zavijanjem, in tako se jim je se posrečilo ohraniti se na površju. —rn—

Cerkvene zadeve.

Slavnost pri Sv. Martinu v Rožni dolini.

Dne 13. sept. je bilo za šmartinsko faro veliko veselje. Trije visoki mlaji pred cerkvijo in neprenehano gromenje topičev je naznanjalo, da se v Rožni dolini nekaj posebnega obhaja. Ta dan namreč so nam vlč. g. kanonik in dekanijski oskrbnik pri Novi cerkvi, dr. L. Gregorec, blagoslovili novoslikane podobe v cerkveni ladiji ter imeli v svoji znani zgovornosti tej slovesnosti primerno pridigo in služili sv. mašo med asistenco sosečnih gg. duhovnikov. Naj bo vsem za to presrečna hvala!

Kakor so č. g. govornik v pridigi razložili, se je do zdaj pri tej cerkvi polagoma vse potrebno priskrbelo, le slikanje ladije je še k dovršenosti manjkalo. Pridni farani so pa po nagovarjanju svojega župnika tudi to sv. Martinu priskrbeli in sicer še v tako slabih gmotnih časih. Pri tej priložnosti so bila tudi popravljena in obnovljena vsa cerkvena okna, pobarvane duri in cerkvene klopi, osnaženi oltarji in monštranca. Prekrasen nov lesteneč ali luster je pa bil kupljen, večinoma po doneskinih mladine, že pred enim letom, in je zdaj cerkev ena najlepših v škofiji, — po besedah pridigarjevih: »kakor lepo okrašena nevesta svojemu ženinu«. Naj Bog požrtvovalnim faranom stoterno povrne! Hvalo si pa zaslužijo tudi vrli Savinječani, zlasti iz Žalca, ki imajo do sv. Martina že od nekdaj veliko zaupanje ter so nam brezplačno navozili potrebnega, lepega peska. Naj jim sv. Martin izprosi srečo pri živini!

Slikarjijo je izvršil akademični slikar gosp. Ivan Gosar, ki se je pred kratkim iz Gorice v Celje preselil. Napravil je na oboku deset velikih skupin, predstavljajočih življenje sv. Družine; potem še na eni strani za mladino sv. Alojzija, na drugi pa za tretjerednike sv. Frančiška Ser. in pa na koru dva velika angela z godbenim orodjem; povsod vzmes in doli po steni pa primerno ornamentiko v romanskem slogu, kakor to k tej cerkvi sodi. Vse te slike so res krasne in duhovite ter ne vem, kateri bi dal prednost. Zlasti v srce ganljiva je smrt sv. Jožefa in preblažene Device. Razvrstitev

podob in ornamentike ter perspektiva, posebno pa izborni kolorit, — vse kaže slikarja mojstra, da se mu mora po pravici izreči: Hvala in slava!

Čudim se le, da za tako večjega slikarja na Štajarskem tako dolgo nismo znali, med tem, ko smo morali z »služek tujim dajati. Gosp. Gosar je namreč domačin, doma iz Gorejnskega, vnet Slovenec in katoliški mož. Zraven še naj omenim, da je gosp. Gosar jako marljiv delavec, v vsem vedenju ljubezniv in prijazen, mlad mož in ga torej lahko z dobro vestjo cerkvenim predstojništvom priporočim, da mu izročijo cerkveno slikarjijo na presno, ali pa tudi oltarne in druge slike na platno z oljnatimi barvami. Tudi v portretih je umetnik.

Vsa čast sicer tudi drugim slikarjem, ki so v naši škofiji res že mnogo lepega naslikali, — pa gospoda Gosarja ne prekosi nobeden. — Kdor od čast. duhovnikov se hoče o tem še bolj prepričati, naj pride v Rožno dolino, kjer bo gostoljubno sprejet.

Gospodarske stvari.

Shod slovenskih delavskih stanov.

Dne 15. avg. se je sešel v Ljubljani drugi shod slov. delavskih stanov. Po sv. maši v cerkvi Srca Jezusovega so se zbrali zborovalci ob 9. zjutraj v dvorani rokodelskega doma. Za predsednika je bil z vsklikom voljen dr. Krek. Po kratkem jednatem pozdravu je povedal, katero nalogo ima izvršiti shod: Ker imamo že vsestranski sistematični socijalni načrt za vse delavske stanove, razgovarjali se bomo na podlagi njegovih določil, kako izvesti naše zahteve in kaj ukreniti v zboljšanje naših gospodarskih razmer.

Splošna resolucija, katero je stavil č. g. Fr. Korošec iz Maribora, se glasi: »Zastopniki slov. del. stanov hočejo delovati povsodi in vselej zato, da se od vseh zastopnikov našega ljudstva zahteva, da dobro umevajo socijalno vprašanje v krščansko socijalnem smislu in da obljubijo delovati v njegovo rešitev.«

Nato je prof. dr. Ivan Janežič poročal, kako bi se dala izpeljati posamezna določila socijalnega načrta o kmečkem stanu. Govoril je o škodljivosti velikih posestev, o stalnih domovih, zlasti o kmečkih zadrukah. Kmet si ne more pomoči sam; postave izpremeniti morejo samo poslanci. Pač pa ima dve sredstvi za pomoč: to so Raiffeisenovo posojilnice, katere mu dajo denarnih sredstev, in kmečke zadruge, katere ga varujejo vsestransko. Posebno sedaj lahko slov. kmetje pogumno začno snovati kmečke zadruge, ko se jasno vidi sijajni uspeh zadruge v Dobropoljah. Kot dopolnilo k socijalnemu načrtu stavi sledeče resolucije:

1. Zastopniki slov. del. stanov izražajo, da se naj v vseh slov. pokrajinah snujejo slobodne kmečke zadruge, ki naj bodo tako urejene, da k njim lahko pristopijo vsi, tudi najrevnejši zastopniki kmečkemu stanu.

2. Kmetje naj uporabljajo pridelane surovine čim največ moči naravnost v svojo potrebo. Zadruge naj izdelovanje sukna, platna, usnja itd. prevzamejo in napredku časa primerno s potrebnimi stroji izdelujejo za svoje ude.

3. Carine same ne morejo rešiti kmetijstva.

4. Treba je umetnih gnojil za kmetijstvo na Slovenskem sploh, in one rudninske snovi, ki služijo v nadomestilo opešane rodovitne prsti in namestu hlevnega gnoja, naj se v posameznih deželah poiščejo in uporabljajo, in naj bodo tako proste, kakor gramozne jame za posipanje cest.